

- Σε περιόδους χάους και διαμάχης, Όταν η ελπίδα και η καλή θέληση φαίνονται ελλιπείς, Είναι σημαντικό να έχετε κατά νου, τη δύναμη της ειρήνης και της αγάπης σε συνδυασμό.
- Με ανοιχτές καρδιές και ευγενικά χέρια, μπορούμε να βοηθήσουμε να θεραπεύσουμε αυτή τη σπασμένη γη, Και να οικοδομήσουμε έναν κόσμο όπου όλοι μπορούν να ευδοκιμήσουν, με οδηγό την ειρήνη και την αγάπη.
- Σταματίου Δημήτριος

Πόλεμος και ειρήνη
Αδικία και δικαιοσύνη
Φτώχεια και πλούτη
Μίσος και αγάπη
Θάνατος και ζωή
Μαύρο και άσπρο
Κακό και καλό
Ψεύτικο και αληθινό
Λύπη και χαρά
Όλοι μαζί μπορούμε
Τα αίσχη να αφανίσουμε
Να αποκτήσουμε χρυσή κάρδια
Όσο μίσος και να υπάρχει
Όσο πάγος και καταχνιά
Στην καρδιά πάντα θα φωλιάζει
Μια σπιθαμή γλυκιά
Μια σπιθαμή γεμάτη ελπίδα και ζωή
Μια σπιθαμή γεμάτη από αγάπη τόση πολλή!
Όση έχθρα και να υπάρχει
Όση κακία και ζήλεια
Στην καρδιά πάντα θα φωλιάζει η σωτηρία
Η σωτηρία της ψυχής
Η αλληλεγγύη
Η αλληλοκατανόηση
Η υποστήριξη Μα πάνω απ' όλα η αρμονία, η ειρήνη

- Γεμίσανε με δάκρυα της Μάνας της Γλυκιάς τα μάτια.
- Από μπροστά της πέρασε σαν γρήγορη εικόνα,
- του Γιώκα της ολόκληρη η Ζωή.
- Μα τούτες δω οι τελευταίες στιγμές Του,
- είναι που την καρδιά της σκίζουνε σαν ξίφος.
- Το ακάνθινο στεφάνι επάνω στ' όμορφο Κεφάλι,
- Η ξεσκισμένη Πλάτη απ' το φραγγέλιο,
- Τα τρυπημένα Χέρια και τα Πόδια,
- Η λογχισμένη Άχραντη Πλευρά Του.
- Πότε και πόσο γρήγορα έγιναν όλα!
- Και σήμερα, πέρασανε τρείς μέρες ήδη,
- που το βλαστάρι της εσφάληξε τα μάτια.
- Και από μπροστά της χάθηκε και κείνης
- ολόκληρος ο κόσμος.
- Αύρα γλυκιά αισθάνθηκε σιμά της.
- Μια θέρμη, μια ανείπωτη ευωδία!
- Σαν κάποιος να της έπιασε το χέρι
- Χαϊδεύοντας το όλο τρυφεράδα.
- Άνοιξε με απορία τα θολωμένα από το κλάμα μάτια
- Γιε μου! Χαρά μου! Αστέρι της καρδιάς μου!

- ένα ποίημα με θέμα :ειρήνη- αγάπη
- Από μικρό παιδί ο Χριστός εκπαιδεύτηκε για να γίνει ξυλοκόπος,
- όμως ο ίδιος ήθελε να σωθεί ο κόσμος.
- Επιδίωκε την ειρήνη και την αγάπη ,
- αλλά οι Ρωμαίοι τον ήθελαν καρφωμένο στου Γολγοθά την άκρη.
-
- Κατάφερε όμως με πίστη και υπομονή,
- να δώσει στον άνθρωπο έναν λόγο για να ζει.
- Η μια του η εντολή, ειρήνη υμίν,
- τους ανθρώπους θα ενώνει κάθε στιγμή
-
- Και αυτά που κατάφερε με κόπο και αίμα,
- τα κατέγραψαν οι απόστολοι με χαρτί και πένα.
- Η δεύτερη του εντολή και ίσως η σημαντικότερη,
- αγαπάτε αλλήλους έλεγε, και η ζωή σας θα είναι ωραιότερη.

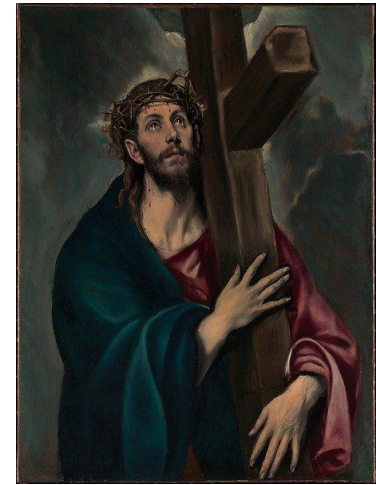

- Ο Χριστός αναστήθηκε και μαζί του όλοι οι σπλαχνικοί,
- οι άνθρωποι αυτοί που καιρό κάτω στον Άδη περίμεναν την λύτρωση τους.
- Όλοι οι αμαρτωλοί και οι υβριστές πήγαν εκεί που είναι οι κακοί,
- εκεί που θα τυραννιούνταν για όλη τη ζωή τους.
-
- Ο κόσμος χαίρεται και προσκυνάει τον Θρόνο του τον τρανό,
- εκεί ψηλά στον παράδεισο.
- Οι αμαρτωλοί τον υποτιμούν και τον χλευάζουν,
- αλλά δεν ξέρουν τι θα γίνει όταν θα τους δικάσουν.
-
- Οι άνθρωποι οι απλοί και οι πιστοί να τον ακούσουν θέλουν και αυτοί,
- από τα λόγια του να μαγευτούν και να του εξομολογηθούν.
- όμως εκείνοι που τους νοιάζαν τα λεφτά τον σταύρωσαν πριν χρόνια πολλά,
- και γι' αυτό εμείς τον προσκυνούμε ώστε κάποτε να λυτρωθούμε.

- Όλα χιονισμένα , γύρω μας τον χειμώνα,
- δίχως μια παπαρούνα , μια ανεμώννα.
- Όμως την άνοιξη , όλα αλλάζουν,
- ομορφαίνουν , ξαναζωντανεύουν.
- Υπάρχει χαρά και όλα γυρω μας χορεύουν .
- Και με την Ανάσταση του Κυρίου
- ήρθε το φως και η φώτιση του Θείου.
- Όλοι μας γινόμαστε καλύτεροι,
- συνειδητοποιώντας ότι η χαρά είναι μεγαλύτερη
- αν την μοιράζεσαι με φίλους , γνωστούς και συγγενείς
- παρά όταν προσπαθείς μόνος σου να την χαρείς .

- Σε όλη σου τη Ζωή μιλούσες για Αγάπη!
- Αγαπάτε αλλήλους,
- Αγαπάτε τους εχθρούς υμών.
- Ακόμη κι όταν πάνω στον Σταυρό κρεμόσουν,
- η έννοια σου ήταν να μην κολαστούν οι σταυρωτές Σου
- και τον Πατέρα σου παρακαλούσες
- άφες αυτοίς, δεν ξέρουνε τι κάνουν.
- Μετά την Ανάσταση την ένδοξη, χαρίζεις και Ειρήνη
- Μόνιμος ο χαιρετισμός σε φίλους και σε μαθητές σου
- Ειρήνη υμίν!
- Και στον Θωμά που αμφέβαλε, Ειρήνη δίνεις
- και του διαλύεις την έγνοια της αμφιβολίας.
- Όλο το δίπτυχο της ευτυχίας
- Μόνο από δύο λέξεις να κρατιέται
- Αγάπη και Ειρήνη!

- Η αγάπη και η ειρήνη
- χέρι χέρι περπατούνε
- μέσα από βουνά και λιβάδια
- και όπου περνούνε
- αφήνουνε απλόχερα
- το φως της ελπίδας.

- Φόβος τρόμος και φωτιά
- Πρέπει να φύγω μακριά
- Στο σπίτι μου έχουν μπει εκείνοι
- Δίχως έλεος και δικαιοσύνη.
-
- Σκόνη όλα έχουν γίνει
- Γιατί δεν υπάρχει ειρήνη
- Ελευθερία μόνο ποθώ
- Την πατρίδα μου να εγκαταλείψω δεν μπορώ.
-
- Αγάπη στα παιδιά
- Όχι τρόμος στην καρδιά
- Να ζήσουμε όλοι μαζί μπορούμε
- Και όχι χωριστά. Ελεύθερη ζωή
- Κι όχι φόβος στην ψυχή.
- Η άνοιξη θα έρθει ,Κι ο καθένας από μας μπορεί να γίνει οδηγός.

PEBEKA

- Πόλεμος και ειρήνη
- Αδικία και δικαιοσύνη
- Φτώχεια και πλούτη
- Μίσος και αγάπη
- Θάνατος και ζωή
- Μαύρο και άσπρο
- Κακό και καλό
- Ψεύτικο και αληθινό
- Λύπη και χαρά
- Όλοι μαζί μπορούμε
- Τα αίσχη να αφανίσουμε
- Να αποκτήσουμε χρυσή κάρδια
- Όσο μίσος και να υπάρχει
- Όσο πάγος και καταχνιά
- Στην καρδιά πάντα θα φωλιάζει
- Μια σπιθαμή γλυκιά
- Μια σπιθαμή γεμάτη ελπίδα και ζωή
- Μια σπιθαμή γεμάτη από αγάπη τόση πολλή!
- Όση έχθρα και να υπάρχει
- Όση κακία και ζήλεια
- Στην καρδιά πάντα θα φωλιάζει η σωτηρία
- Η σωτηρία της ψυχής
- Η αλληλεγγύη
- Η αλληλοκατανόηση
- Η υποστήριξη Μα πάνω απ' όλα η αρμονία, η ειρήνη

- **Σοφία Μητάκου**

- Ποίημα για την αγάπη και την ειρήνη
- Τι θα ήταν το φεγγάρι χωρίς τα υπόλοιπα αστέρια;
- Ένας μοναχικός δορυφόρος...
- Τι θα ήταν η γαρδένια χωρίς το μεθυστικό της άρωμα;
- Ένα αδιάφορο λουλούδι...
- Πως θα ήταν τα πανύψηλα βουνά χωρίς το χιόνι να σκεπάζει τις κορυφές τους;
- Χωρίς μεγαλοπρέπεια...
- Πως θα ήταν η αρχή της άνοιξης χωρίς ανθισμένες αμυγδαλιές;
- Μουντή και άχρωμη...
- Πως θα ήταν η Γη χωρίς πολέμους;
- Ένας παράδεισος...
- Τι θα ήταν ο άνθρωπος χωρίς αγάπη;
- Άγριος και μόνος...
- Πως θα ήταν η ζωή χωρίς αγάπη και ειρήνη;
- Δεν θα ήταν ζωή...

- Ένα ποίημα για την αγάπη και την ειρήνη.
- Ειρήνη και αγάπη, του Χριστού δώρα
μας μακριά από το κακό. Στον κόσμο
αγαπάμε πάντα, Εντολές μας έδωσε, να
βρίσκουμε πάντα. Κι όταν συγχωρούμε , τότε ειρήνη
- Με αγάπη προσεύχεσαι, στον θεό σου μιλάς, Και η
ειρήνη του Χριστού, μέσα σου μένει για πάντα. Ανοίγεις την καρδιά
σου, δίνοντας σε αυτόν τον κόσμο, Αγάπη και ειρήνη, για να
ζεις με πίστη και χαρά στον κόσμο.
- Ο Χριστός μας έμαθε, να ζούμε με αγάπη, Να αγαπάμε
τον πλησίον, όπως και τον εαυτό μας πάντα. Ας αγαπάμε ακόμα και
τους εχθρούς μας, Γιατί ο Χριστός μας αγάπησε
πρώτα και πάνω απ' όλα.
- Η ειρήνη του Χριστού, αντανακλάται στην ζωή μας, Και αυτό το
φως, μέσα μας σβήνει το σκοτάδι πάντα. Ας ζούμε με αγάπη, ας
μεταδώσουμε ειρήνη, Για να ζήσουμε όλοι μαζί, σε έναν
κόσμο αδέσμευτο και καθαρό. [ΝΙΚΟΣ ΜΗΤΑΚΟΣ](#)

**Το μίσος και η
ακία σκοτεινιάζει
την ψυχή μας.**

